

Sag C-713/21

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

25. november 2021

Forelæggende ret:

Bundesfinanzhof (Tyskland)

Afgørelse af:

27. juli 2021

Sagsøger og revisionsappellant:

A

Sagsøger og revisionsindstævnt:

Finanzamt X

[Udelades] BUNDESFINANZHOF

(forbundsdomstol i skatte- og afgiftsretlige sager)

[Udelades] KENDELSE

i sagen

A

sagsøger og revisionsappellant

[udelades] mod

Finanzamt X

sagsøgte og revisionsindstævnt

om betaling af merværdiafgift i årene 2007 til 2012

[Udelades] K o n k l u s i o n

I. Den Europæiske Unions Domstol forelægges følgende præjudicielle spørgsmål:

Om betydningen af artikel 2, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem således som fortolket i Den Europæiske Unions Domstols dom af 10. november 2016 i Baštová, sag C-432/15 (EU:C:2016:855):

Leverer indehaveren af en træningsstald for konkurrenceheste en samlet ydelse mod vederlag til en hesteejer, som består i opstaldning og træning af samt deltagelse i konkurrencer med heste, når hesteejeren betaler denne ydelse med overdragelse af halvdelen af hesteejerens krav på en præmie efter vellykket deltagelse i en konkurrence?

II. Sagen udsættes, indtil Den Europæiske Unions Domstol har truffet sin afgørelse.

Præmiser

I.

- 1 Sagsøgeren og revisionsappellanten (sagsøgeren) er rytter og drev i årene 2007 til 2012 (de for den foreliggende sag relevante år) en »træningsstald for konkurrenceheste«. I sagsøgerens virksomhed blev de heste, som sagsøgeren fik stillet til rådighed, opstaldet og plejet professionelt, trænet og taget med til deltagelse i konkurrencer i ind- og udland. Med de enkelte hesteejere, som havde bopæl i indlandet [Tyskland] indgik sagsøgeren »aftaler om overdragelse«, i henhold til hvilke ejernes heste blev »stillet til rådighed for« sagsøgeren. Den enkelte ejer gav afkald på enhver ret til bestemmelse for så vidt angik hestens træning og deltagelse i konkurrencer. Det blev endvidere aftalt, at ejeren skulle betale omkostningerne til hestens underhold, konkurrence- og transport, smed og dyrlæge, mens sagsøgeren som rytter skulle tage sig af betalingen af omkostninger til konkurrencedeltagelse (kørsels-, fly- og hotelomkostninger samt diverse yderligere udgifter). Da præmier ved hestekoncurrencer alene tilkom hestens ejere, blev der herudover indgået aftale om, at sagsøgeren skulle modtage 50% af alle henholdsvis pengepræmier og andre præmier, som sagsøgeren vandt til ejeren med dennes heste. Den enkelte ejer overdrog således allerede med aftalen om overdragelse halvdelen af sine kommende krav mod arrangører af hestekoncurrencer på udbetaling af pengepræmier og på overdragelse af ejendomsretten til andre præmier til sagsøgeren. Sagsøgeren havde således ret til at udligne betalingskrav fra hesteejerens side med modkrav.
- 2 Sagsøgeren deltog i inden- og udenlandske konkurrencer med såvel egne som andres heste. De præmier, som sagsøgeren ved deltagelse i konkurrencer opnåede med andres heste, modregnede sagsøgeren i henhold til de aftaler, der var indgået med hestens ejere, i udgifter til opstaldning og pleje, dyrlæge, medicin, smed, deltagelse i konkurrencer og diverse yderligere udgifter.

- 3 Under en kontrol hos sagsøgte lagde kontrolløren til grund, at indtægterne fra deltagelsen i indenlandske og udenlandske konkurrencer var omfattet af normalafgiftssatsen. Sagsøgte og revisionsinstævnte (skatte- og afgiftsmyndigheden) traf efterfølgende den 8. oktober 2015 i henhold til § 164 i Abgabenordnung (den tyske lov om skatter og afgifter, herefter: »lov om skatter og afgifter«) ændrede momsafgørelser og ophævede forbeholdet for efterprøvelse. Med afgørelse af 6. juli 2017 afviste skatte- og afgiftsmyndigheden sagsøgerens indsigelser som ubegrundede.
- 4 Heller ikke i det søgsmål, som blev anlagt ved Finanzgericht (domstol i skatte- og afgiftsretlige sager), fik sagsøgeren medhold i det væsentligste stridsspørgsmål. Under henvisning til den dom om artikel 2, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (herefter »momsdirektivet«), som Den Europæiske Unions Domstol afsagde den 10. november 2016 i sag C-432/15, Baštová (EU:C:2016:855), og i overensstemmelse med Bundesfinanzhofs (forbundsdomstol i skatte- og afgiftsretlige sager) retspraksis om Umsatzsteuergesetz (lov om merværdiafgift, herefter »momsloven«) traf Finanzgericht (domstol i skatte- og afgiftsretlige sager) i en dom, som er offentliggjort som nr. 500 blandt afgørelser fra domstolene i skatte- og afgiftsretlige sager i 2021, afgørelse om, at præmierne fra deltagelsen i indenlandske og udenlandske konkurrencer med andres heste udgjorde betaling for ydelser, som var omfattet af normalafgiftssatsen. Sagsøgeren leverede på grundlag af de aftaler, der var indgået med hestens ejere, en samlet ydelse, som omfattede opstaldning og træning af hestene samt deltagelse i konkurrencer. For denne pakke af ydelser modtog sagsøgeren fra ejeren af den enkelte hest dels en godtgørelse for omkostningerne til hestens underhold, konkurrence- og transport, smed og dyrlæge, dels en andel af indtægterne fra deltagelsen i konkurrencer. Sagsøgeren havde således også leveret sine ydelser mod overdragelse af en delmængde af de præmier, som hestens ejere havde krav på. Der var her tale om et ydelsesforhold mellem sagsøgeren og den enkelte hesteejer, som var uafhængigt af ydelsesforholdet mellem hestens ejer og den enkelte arrangør af en konkurrence. Sagsøgeren opnåede ikke selv nogen direkte krav mod konkurrencearrangørerne. Sagsøgeren fik derimod alene mulighed for at beholde halvdelen af præmierne på grundlag af en selvstændig aftale om udveksling af ydelser mellem sagsøgeren og hesteejeren.
- 5 I den revisionsankesag, der er anlagt til prøvelse af Finanzgerichts (domstol i skatte- og afgiftsretlige sager) dom, er der alene uenighed om spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgeren har leveret ydelser til hesteejerne, som er blevet erlagt mod vederlag i form af overdragelsen af halvdelen af præmierne.

II.

6 1. Retlig ramme

7 a) EU-retten

8 Momsdirektivets artikel 1, stk. 2, andet punktum, lyder som følger:

»Ved enhver transaktion svares en merværdiafgift (moms), der beregnes af varens eller ydelsens pris med anvendelse af den afgiftssats, som gælder for varen eller ydelsen, med fradrag af det afgiftsbeløb, der direkte er blevet pålagt de forskellige omkostningselementer.«

9 Momsdirektivets artikel 2, stk. 1, litra c), fastsætter følgende:

»Følgende transaktioner er momspligtige: [...]

c) Levering af tjenesteydelser, som mod vederlag foretages på en medlemsstats område af en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab«

10 Momsdirektivets artikel 9, stk. 1, lyder som følger:

»Ved »afgiftspligtig person« forstås enhver, der selvstændigt og uanset stedet udøver økonomisk virksomhed uanset formålet med eller resultatet af den pågældende virksomhed.

Ved »økonomisk virksomhed« forstås alle former for virksomhed som producent, handlende eller tjenesteyder, herunder minedrift og landbrug, samt virksomhed inden for liberale og dermed sidestillede erhverv. Ved økonomisk virksomhed forstås navnlig udnyttelse af materielle eller immaterielle goder med henblik på opnåelse af indtægter af en vis varig karakter.«

11 Af momsdirektivets artikel 73 fremgår følgende:

»Ved levering af varer og ydelser, bortset fra de i artikel 74 til 77 omhandlede, omfatter afgiftsgrundlaget den samlede modværdi, som leverandøren modtager eller vil modtage af kunden eller tredjemand for de pågældende transaktioner, herunder tilskud, der er direkte forbundet med transaktionernes pris.«

12 b) National lovgivning

13 I henhold til momslovens § 1, stk. 1, nr. 1, er følgende transaktioner momspligtige:

»[L]everinger og andre ydelser, der udføres af en erhvervsdrivende i indlandet mod vederlag som led i hans økonomiske virksomhed. Afgiftsbelæggelse er ikke udelukket som følge af den omstændighed, at transaktionen er udført på grundlag af en rets- eller forvaltningsakt, eller at den anses for at være udført i medfør af en retsforskrift.«

14 Momslovens § 10, stk. 1, første til tredje punktum, lød i de for sagen relevante år som følger:

»Omsætningen beregnes på grundlag af vederlaget for leveringer og andre ydelser (§ 1, stk. 1, nr. 1, første punktum) og for erhvervelser inden for Fællesskabet (§ 1,

stk. 1, nr. 5). Vederlaget omfatter alt, hvad ydelsesmodtageren betaler for at opnå ydelsen, dog med fradrag af omsætningsafgiften. Hvad en anden person end ydelsesmodtageren betaler den erhvervsdrivende for ydelsen er også omfattet af vederlaget.«

- 15 § 118, stk. 2, i Finanzgerichtsordnung (lov om organiseringen af domstole i skatte- og afgiftsretlige sager) lyder som følger:

»Bundesfinanzhof [(forbundsdomstol i skatte- og afgiftsretlige sager)] er bundet af konstateringer for så vidt angår de faktiske omstændigheder, der er foretaget i den ankede dom, medmindre der er gjort tilladte og begrundede årsager til revisionsanken gældende i relation til disse konstateringer.«

16 2. Hittidig retspraksis

17 a) EU-Domstolens praksis

- 18 Domstolen svarede i Baštová-dommen (EU:C:2016:855, præmis 40) den nationale ret, »at momsdirektivets artikel 2, stk. 1, litra c), skal fortolkes således, at en afgiftspligtig hesteejers tilrådighedsstillelse af en hest til arrangøren af et hestevæddeløb med henblik på hestens deltagelse i et væddeløb ikke udgør en levering af en ydelse mod vederlag i denne bestemmelses forstand i tilfælde af, at den ikke giver anledning til betaling af et deltagerhonorar eller anden direkte aflønning, og i tilfælde af, at det alene er de hesteejere, hvis heste bliver placeret godt i løbet, som modtager en præmie, selv hvis denne er fastsat på forhånd. En sådan tilrådighedsstillelse af en hest udgør derimod en levering af ydelser mod vederlag i tilfælde af, at den giver anledning til arrangørens betaling af en aflønning uafhængigt af den pågældende hests placering i løbet.«
- 19 Domstolen tog dermed stilling til tre typer af tilfælde, hvor aktiviteter enten aflønnes »ved hesteejerens betaling af indskrivnings- og deltagelsesgebyrer« (tilfælde nr. 1, Domstolens dom, præmis 35), med en præmie (tilfælde nr. 2, Domstolens dom, præmis 36 ff.) eller ved »betaling af et deltagerhonorar« (tilfælde nr. 3, Domstolens dom, præmis 39). EU-Domstolen har begrundet sin afgørelse herom med tre betragtninger.
- 20 Ifølge præmis 35 i Domstolens dom kan modværdien for en hesteejers såkaldte »tilrådighedsstillelse af en hest« til arrangøren af et hestevæddeløb ikke reelt være den ydelse, som arrangøren af dette væddeløb leverer, som består i muligheden for denne ejer for at lade sin hest deltage i løbet. Domstolen begrunder dels dette med, at denne mulighed aflønnes ved hesteejerens betaling af indskrivnings- og deltagelsesgebyrer, hvorved Domstolen også tager stilling til tilfælde nr. 1. Hertil kommer, at den mulige forhøjelse af hestens værdi f.eks. i tilfælde af en god placering vanskelig at værdiansætte og usikker.
- 21 Om tilfælde nr. 2 anfører Domstolen i dommens præmis 36 ff. »for det andet«, at det ikke kan lægges til grund, at tilrådighedsstillelsen af en hest har givet anledning til nogen reel modværdi, når det alene er ejerne af de heste, som

placeres bedst ved løbets afslutning, som modtager en præmie. Det er således ikke hesteejerens tilrådighedsstillelse af hesten, men opnåelsen af et bestemt resultat ved løbet, nemlig en god placering af hesten, der som sådan giver anledning til betaling af en præmie, hvilket dermed er forbundet med en vis usikkerhed. Endvidere er kvalificeringen af tilrådighedsstillelsen som afgiftspligtig transaktion under forbehold for hestens placering i løbet i strid med Domstolens praksis. Ifølge denne praksis har begrebet »levering af tjenesteydelser« således objektiv karakter og finder anvendelse uafhængigt af de pågældende transaktioners formål og resultater.

- 22 Domstolen tog stilling til tilfælde nr. 3 i dommens præmis 39. Ifølge denne forholder det sig »for det tredje« alene anderledes i tilfælde af betaling af et deltagerhonorar uafhængigt af hestens placering for hesteejerens tilrådighedsstillelse af den pågældende hest.
- 23 b) Bundesfinanzhofs (forbundsdomstol i skatte- og afgiftsretlige sager) efterfølgende retspraksis**
- 24 Med betalingen i form af en præmie (tilfælde nr. 2) har Bundesfinanzhof (forbundsdomstol i skatte- og afgiftsretlige sager) efter dommen i Baštová-sagen (EU:C:2016:855) udtalt sig om to af de nævnte typer af tilfælde. Bundesfinanzhof (forbundsdomstol i skatte- og afgiftsretlige sager) har således for det første tilsluttet sig Domstolens holdning i tilfældet med betaling med en præmie i forholdet mellem arrangøren af konkurrencen og hesteejeren (forbundsdomstol i skatte- og afgiftsretlige sagers dom af 2.8.2018 – V R 21/16, offentliggjort i samlingen af afgørelser truffet af forbundsdomstolen i skatte- og afgiftsretlige sager – 262, 548, Bundessteuerblatt II 2019, 339).
- 25 Med sin dom af 10. juni 2020 – XI R 25/18 (samlingen af forbundsdomstol i skatte- og afgiftsretlige sagers afgørelser 270, 181, præmis 45) har Bundesfinanzhof (forbundsdomstol i skatte- og afgiftsretlige sager) for det andet overført bedømmelsen af forholdet mellem arrangøren af konkurrencen og hesteejeren i dommen i Baštová-sagen (EU:C:2016:855) på forholdet mellem hesteejeren og indehaveren af en træningsstald for konkurrenceheste, hvor hesteejeren overdrager halvdelen af et krav på præmier til indehaveren af en træningsstald for konkurrenceheste: »I hvert fald for tilfælde af den foreliggende art, i hvilke leverandøren [=indehaveren af en træningsstald for konkurrenceheste] selv deltager i konkurrencen og modtager en del af den præmie, som udbetales til tredjemand [=hesteejeren] for det resultat ved konkurrencen, som leverandøren selv har opnået, gælder EU-Domstolens bemærkninger af de i punkt II.2.[e] nævnte grunde [=gengivelsen af EU-Domstolens dom i Baštová-sagen, EU:C:2016:855, præmis 37-40] og tilsvarende (anden opfattelse – dom afsagt af Finanzgericht Münster (domstolen i skatte- og afgiftsretlige sager i Münster) den 19.9.2019 – 5 K 2510/18 U, juris, præmis 52). Betalingen sker også i dette tilfælde for det resultat ved konkurrencen, som leverandøren har opnået, selv om betalingen retligt set sker ved tredjemand, som har modtaget præmien fra arrangøren, og ikke ved arrangøren selv. Præmien er ikke en betaling for andre (i

givet fald afgiftspligtige) ydelser fra leverandøren. Præmien er således heller ikke vederlag for sådanne ydelser og indgår derfor ikke i beregningsgrundlaget for andre afgiftspligtige ydelser.« Det har endvidere ikke betydning, om indehaveren af en træningsstald for konkurrenceheste »har leveret særskilte ydelser til hesteejerne« [jf. dom afsagt af Bundesfinanzhof (forbundsdomstol i skatte- og afgiftsretlige sager), offentliggjort i samlingen af afgørelser truffet af forbundsdomstolen i skatte- og afgiftsretlige sager 270, 181, præmis 1 og 46).

26 3. Om fortolkningsspørgsmålet

27 a) Ingen direkte sammenhæng mellem vederlag og ydelse

28 I forbindelse med en sejr i en konkurrence kan sagsøgeren i den foreliggende sag ikke gøre et selvstændigt krav på en præmie gældende mod konkurrencens arrangør. I forhold til konkurrencens arrangør er det alene hesteejeren, der har ret til præmien. Derfor opnår sagsøgeren alene krav på præmien, såfremt hesteejeren overdrager præmien til sagsøgeren, hvilket i den foreliggende sag er sket med halvdelen i henhold til de retlige forhold, som gælder i forholdet mellem sagsøgeren og den enkelte hesteejer.

29 Med udgangspunkt i Bundesfinanzhofs (forbundsdomstol i skatte- og afgiftsretlige sager) dom, som er offentliggjort i samlingen af afgørelser truffet af forbundsdomstolen i skatte- og afgiftsretlige sager 270, 181 (jf. ovenfor i pkt. II.2.b), kunne det se ud som om, at det i den foreliggende sag skal lægges til grund, at bedømmelsen i tilfælde nr. 2 i Domstolens dom i Baštová-sagen, EU:C:2016:855 (jf. ovenfor i pkt. II.2.a) ikke alene omfatter det tilfælde, som der er taget stilling til i den pågældende dom, nemlig at arrangøren af konkurrencen udbetaler præmien til hesteejeren, men også omfatter det modstående selvstændige tilfælde, i hvilket hesteejeren giver en del af denne præmie til indehaveren af en træningsstald for konkurrenceheste for indehaverens samlede ydelse (opstaldning og træning af samt deltagelse i konkurrencer med heste).

30 Hvis dette er korrekt, vil et ydelsesforhold mellem arrangøren af konkurrencen og hesteejeren muligvis fortrænge ydelsesforholdet mellem indehaveren af en træningsstald for konkurrenceheste og hesteejeren, som må anskues adskilt fra det førstnævnte ydelsesforhold, fordi en præmie, som afhænger af hestens placering, ikke kan udgøre et vederlag for indehaveren af træningsstalden for konkurrencehestes ydelse til hesteejeren, hvis hesteejeren overdrager en præmie, som hesteejeren på baggrund af sin hests placering har krav på. I givet fald vil et andet ydelsesforhold bevirke, at den i henhold til i momsdirektivets artikel 2, stk. 1, litra c), nødvendige direkte sammenhæng mellem en tjenesteydelse og et vederlag bortfalder i det ydelsesforhold, som der er tale om i den foreliggende sag.

31 b) Overdragelse af præmier som vederlag for leveringen af en ydelse

32 Ikke desto mindre finder den forelæggende ret, at der kan rejses tvivl om, hvorvidt bedømmelsen af præmieforholdet mellem arrangører af konkurrencer og

hesteejere også omfatter hesteejere og indehavere af træningsstalde for konkurrenceheste.

- 33 Denne tvivl opstår på grund af, at det ikke følger med tilstrækkelig klarhed af Domstolens dom i Baštová-sagen (EU:C:2016:855), om Domstolen begrundede sin bedømmelse med manglen på et vederlag eller med manglen på levering af en ydelse. Skal Domstolen i Baštová-dommen (EU:C:2016:855) forstås således, at den manglende levering af en ydelse er relevant, så følger det for den her foreliggende sag heraf, at der er tale om en levering af ydelser, som foretages mod vederlag som omhandlet i momsdirektivets artikel 2, stk. 1, litra c). Under omstændigheder som i den foreliggende sag udgør hesteejerens overdragelse af halvdelen af en præmie, som afhænger af hestens placering, til indehaveren af en træningsstald for konkurrenceheste en betingelse, af hvilken indehaveren af træningsstalden for konkurrenceheste lader leveringen af sin ydelse (opstaldning og træning af samt deltagelse i konkurrencer med heste) være afhængig, og som dermed som sådan har den nødvendige direkte sammenhæng med indehaveren af træningsstaldens ydelse (som også omhandlet i Domstolens dom i sagen First Choice Holidays af 19.06.2003 – C-149/01, EU:C:2003:358, præmis 32 f.).
- 34 Ved besvarelsen af dette spørgsmål skal det inddrages i overvejelserne, at Domstolen i præmis 35 i Baštová-dommen (EU:C:2016:855) tog stilling til spørgsmålet om, hvorvidt der er leveret en tjenesteydelse, som betales med et vederlag i form af en anden tjenesteydelse (jf. om andre lignende typer af tilfælde i forbindelse med en såkaldt ombytning og lignende transaktioner Domstolens dom af 26.9.2013, Serebryannay vek, C-283/12, EU:C:2013:599, præmis 38 ff.). Domstolen besvarer dette spørgsmål benægtende. »For det første« kan modværdien for en hesteejers såkaldte »tilrådgivningsstilling« af en hest til arrangøren af et hestevæddeløb herefter ikke reelt være den ydelse, som arrangøren af dette væddeløb leverer, og som består i muligheden for denne ejer for at lade sin hest deltage i løbet. Heraf følger efter den forelæggende rets opfattelse ikke noget, som kan anvendes i forbindelse med bedømmelsen i den foreliggende sag.
- 35 Den efterfølgende begrundelse i præmis 36 ff. i Baštová-dommen (EU:C:2016:855) forekommer tvetydig. Domstolen anførte for det første, at tilrådgivningsstillingen af en hest ikke gav anledning til nogen reel modværdi, når hesteejeren alene ved en god placering af hesten modtager en præmie. Dette tyder på, at Domstolen lægger vægt på manglen på et vederlag (som modværdi).
- 36 Domstolen begrundede imidlertid for det andet dette med, at præmien ikke bliver betalt for tilrådgivningsstillingen af hesten, men for opnåelsen af et bestemt resultat ved løbet, nemlig en god placering af hesten, og dermed er forbundet med en vis usikkerhed. Dette tyder på, at der skal lægges vægt på manglen på levering af en ydelse. En bekræftelse af dette kunne tænkes at følge af, at Domstolen herudover begrundede sit resultat med, at en kvalificering af tilrådgivningsstillingen som en afgiftspligtig transaktion, der er afhængig af det resultat, som hesten opnår i løbet, er i strid med Domstolens faste praksis, hvorefter begrebet »levering af

tjenesteydelser« har en objektiv karakter og finder anvendelse uafhængigt af de pågældende transaktioners formål og resultater (Domstolens dom i Baštová-sagen, EU:C:2016:855, præmis 38).

- 37 Efter den forelæggende rets opfattelse er der således usikkerhed om betydningen af momsdirektivets artikel 2, stk. 1, litra c), for så vidt angår bestemmelsens fortolkning i Domstolens dom i Baštová-sagen (EU:C:2016:855), hvilket gør forelæggelsen af et præjudicielt spørgsmål for Domstolen nødvendig.

38 4. Om den afgørende betydning for sagens afgørelse

- 39 Det præjudicielle spørgsmål er af afgørende betydning for sagens afgørelse. På grundlag af Finanzgerichts (domstol i skatte- og afgiftsretlige sager) konstateringer med hensyn til de faktiske omstændigheder, som i mangel af revisionsanke heraf er bindende for den foreliggende revisionsankesag (jf. § 118, stk. 2, i lov om organiseringen af domstole i skatte- og afgiftsretlige sager), er der ingen tvivl om, at sagsøgeren som indehaver af en træningsstald for konkurrenceheste har leveret en samlet ydelse, som består i opstaldning og træning af samt deltagelse i konkurrencer med heste. For denne pakke af ydelser modtog sagsøgeren fra ejeren af den enkelte hest dels en godtgørelse for omkostningerne til hestens underhold, konkurrencedeltagelse og transport, smed og dyrlæge, dels halvdelen af indtægterne fra deltagelsen i konkurrencer. Denne bedømmelse stemmer overens med de retsprincipper for afgrænsningen af en samlet ydelse over for en flerhed af ydelser, som Domstolen har opstillet (jf. f.eks. Domstolens dom af 4.9.2019 i sagen KPC Herning – C-71/18, EU:C:2019:660, præmis 34 ff.).
- 40 Såfremt Domstolens dom i Baštová-sagen (EU:C:2016:855) skal forstås således, det manglende vederlag er relevant, kan Finanzgerichts (domstol i skatte- og afgiftsretlige sager) retlige bedømmelse, jf. Bundesfinanzhofs (forbundsdomstol i skatte- og afgiftsretlige sager) dom, som er offentliggjort i samlingen af afgørelser truffet af forbundsdomstolen i skatte- og afgiftsretlige sager 270, 181 (jf. ovenfor under pkt. II.2.b), vise sig at være forkert. I tilfælde af sagsøgerens indgivelse af revisionsanke ville Finanzgerichts (domstol i skatte- og afgiftsretlige sager) dom skulle ophæves og sagsøgeren gives medhold.
- 41 Er det afgørende derimod i overensstemmelse med Domstolens dom i Baštová-sagen (EU:C:2016:855) den manglende levering af en ydelse, er Finanzgerichts (domstol i skatte- og afgiftsretlige sager) dom korrekt og en revisionsanke fra sagsøgerens side dermed ubegrundet. I modsætning til dommen i Baštová-sagen (EU:C:2016:855) handler den foreliggende sag ikke alene om leveringen af en ydelse, som der alene modtages betaling for ved opnåelsen af et bestemt resultat i konkurrencen, nemlig en god placering af hesten, hvilket dermed er forbundet med en vis usikkerhed. I den foreliggende sag drejer det sig derimod om en samlet ydelse, som består i opstaldning og træning af samt deltagelse i konkurrencer med heste. Denne samlede ydelse er ikke forbundet med nogen usikkerhed, da usikkerheden alene vedrører delmængden, der handler om deltagelse i

konkurrencer. Eftersom der er tale om en samlet ydelse, sker overdragelsen af halvdelen af en præmie ikke for opnåelsen af et bestemt resultat i en konkurrence, men derimod for den samlede ydelse (bestående af opstaldning og træning samt deltagelse i konkurrencer), som ikke afhænger af det nævnte resultat. Sagsøgeren har leveret denne samlede ydelse uafhængigt af opnåelsen af bestemte resultater i konkurrencer. Dermed er der tale om levering af en ydelse, der, som krævet af Domstolen, har objektiv karakter. Efter den forelæggende rets opfattelse er omfanget af præmieoverdragelse i denne forbindelse uden betydning.

42 Dette finder også støtte i hensynet til den økonomiske og forretningsmæssige realitet, som udgør et grundlæggende kriterium for anvendelsen af det fælles momssystem (jf. Domstolens dom af 2.5.2019 i Budimex-sagen – C-224/18, EU:C:2019:347, præmis 27, og af 18.6.2020 i sagen KrakVet Marek Batko – C-276/18, EU:C:2020:485, præmis 61). Det må herefter lægges til grund, at overdragelsen af halvdelen af præmierne skulle betale for sagsøgerens samlede ydelse, og at parterne endvidere gik ud fra, at der løbende ville blive vundet præmier.

43 5. Om retsgrundlaget for forelæggelsen af det præjudicielle spørgsmål

44 Anmodningen om præjudiciel afgørelse forelægges Den Europæiske Unions Domstol i henhold til artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

45 6. Om sagens udsættelse

46 [Udelades] [Nationale procesregler]